

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

David Eric Edmunds; Jan Lang

Zobecněné trigonometrické funkce z různých úhlů pohledu

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 54 (2009), No. 3, 212–224

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/141908>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2009

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

Zobecněné trigonometrické funkce z různých úhlů pohledu

David Edmunds, Brighton, Jan Lang, Columbus

V tomto přehledu se zaměříme na jednu z definic zobecněných trigonometrických funkcí, kterou budeme zkoumat z různých úhlů pohledu a ukážeme její roli v rozdílných oblastech matematiky. Začneme z pohledu analýzy, pro každé $p \in (1, \infty)$ definujeme funkci \sin_p^{-1} prostřednictvím integrální formule, která je zobecněním známé integrální reprezentace funkce arcsin, a poté s její pomocí zadefinujeme zobecněné funkce sinus, kosinus a tangens (značené \sin_p , \cos_p a tg_p) a ukážeme jejich základní vlastnosti (Pythagorova identita atd.). V další části prostřednictvím jednotkové kružnice v rovině s ℓ_p -normou definujeme zobecněné trigonometrické funkce podobným postupem jako v případě roviny s klasickou ℓ_2 -normou a dokážeme, že tyto funkce se shodují s funkcemi definovanými v první kapitole. V třetí kapitole uvažujeme integrální operátor $T : L^p(I) \rightarrow L^p(I)$, definovaný předpisem $Tf(x) = \int_0^x f(t) dt$ na $I = (0, 1)$, a soustředíme se na problém nalezení extrémálních funkcí (tj. funkcí z jednotkové sféry v prostoru $L^p(I)$, na kterých se nabývá norma operátoru T). Ukážeme, že extrémální funkce jsou vyjádřitelné prostřednictvím zobecněných trigonometrických funkcí. V následující části budeme studovat Dirichletův problém pro vlastní čísla p -laplacianu na omezeném intervalu. Zde všechny vlastní funkce jsou vyjádřitelné pomocí funkcí $\sin_p(nx)$, které splývají s klasickými řešeními, když $p = 2$. Po ukázce souvislosti s aproximační teorií uzavřeme článek přehledem alternativních definic zobecněných trigonometrických funkcí, které se vyskytují v literatuře.

Uvidíme, že všechny definice zobecněných trigonometrických funkcí, které lze najít v literatuře (viz [8], [9]), si zachovávají jen některé vlastnosti klasických trigonometrických funkcí a že žádná definice zobecněných trigonometrických funkcí není schopna zachovat všechny vlastnosti známé z klasických trigonometrických funkcí. Záleží jen na potřebách aplikací, která definice bude vhodnější.

1. Analytický úhel pohledu

Z přednášek integrálního počtu dobře víme, že

$$\int_0^1 \frac{1}{\sqrt{1-t^2}} dt = \pi/2 \quad (1)$$

Prof. DAVID EDMUNDS, Department of Mathematics, University of Sussex, Brighton BN1 9RF, Velká Británie, e-mail: d.e.edmunds@sussex.ac.uk

Mgr. JAN LANG, Dr., Department of Mathematics, The Ohio State University, 231 West 18th Avenue, Columbus, OH 43210-1174, USA, email: lang@math.ohio-state.edu. Rukopis vznikl během pobytu druhého autora na Complutense University, Madrid.

a že

$$S(x) = \int_0^x \frac{1}{\sqrt{1-t^2}} dt, \quad 0 \leq x \leq 1, \quad (2)$$

nám definuje diferencovatelnou funkci na $[0, 1]$. Protože podíl $\frac{1}{\sqrt{1-t^2}}$ je kladný na $(0, 1)$, funkce S je rostoucí a prostá z $[0, 1]$ do $[0, \pi/2]$. Tato funkce je označena $\arcsin(x)$ a jejím prostřednictvím lze definovat funkci \sin na intervalu $[0, \pi/2]$ a standardním způsobem ji lze rozšířit na funkci \sin na intervalu $(-\infty, \infty)$.

Tento postup lze snadno zobecnit. Pro $1 < p < \infty$ definujme diferencovatelnou funkci $F_p : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ předpisem

$$F_p(x) = \int_0^x \frac{1}{\sqrt[p]{1-t^p}} dt, \quad 0 \leq x \leq 1. \quad (3)$$

Vzhledem k tomu, že F_p je monotónně rostoucí, je i prostou funkcí zobrazující interval $[0, 1]$ na $[0, \pi_p/2]$, kde

$$\pi_p = 2 \int_0^1 \frac{1}{\sqrt[p]{1-t^p}} dt, \quad 0 \leq x \leq 1. \quad (4)$$

Inverzní funkci k funkci F_p na $[0, \pi_p/2]$ označíme \sin_p a rozšíříme jako v případě \sin (tj. $p = 2$) na $[0, \pi_p]$ definováním

$$\sin_p x = \sin_p(\pi_p - x), \quad x \in [\pi_p/2, \pi_p];$$

k dalšímu rozšíření použijeme lichost a $2\pi_p$ -periodičnost. Tímto postupem obdržíme diferencovatelnou funkci definovanou na \mathbb{R} , která se shoduje s funkcí \sin , když $p = 2$.

Funkci \cos_p definujeme následujícím způsobem:

$$\cos_p x = \frac{d}{dx} \sin_p x, \quad x \in \mathbb{R}. \quad (5)$$

Zřejmě \cos_p je sudá, $2\pi_p$ -periodická a lichá vzhledem k π_p ; a $\cos_2 = \cos$.

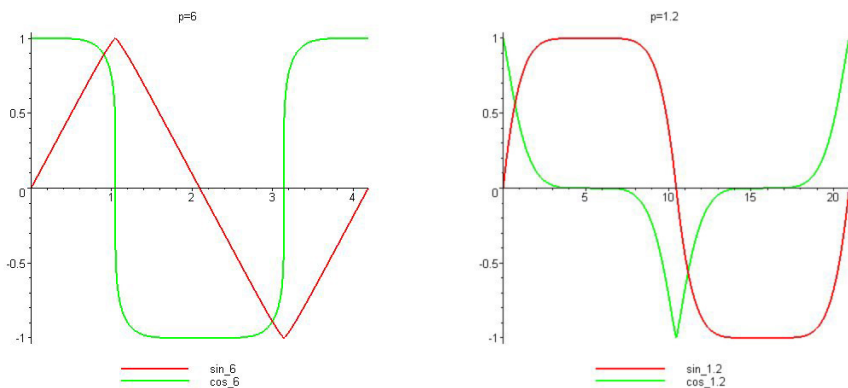
Nechť $x \in [0, \pi_p/2]$. Pak z definice plyne, že

$$\cos_p x = (1 - (\sin_p x)^p)^{1/p}. \quad (6)$$

Navíc ze symetričnosti a periodicity máme

$$|\sin_p x|^p + |\cos_p x|^p = 1, \quad x \in \mathbb{R}. \quad (7)$$

Obr. 1 níže ukazuje grafy funkcí \sin_p a \cos_p pro $p = 1.2$ a 6 .

Obr. 1: \sin_6, \cos_6

$\sin_{1.2}, \cos_{1.2}$

Z (4) plyne, že

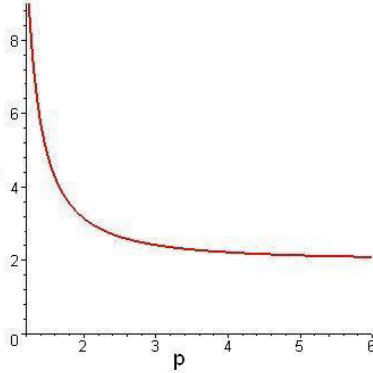
$$\frac{\pi_p}{2} = p^{-1} \int_0^1 (1-s^p)^{-1/p} s^{1/p-1} ds = p^{-1} B(1-1/p, 1/p) = p^{-1} \Gamma(1-1/p) \Gamma(1/p),$$

kde B je beta funkce, Γ je gamma funkce a

$$\pi_p = \frac{2\pi}{p \sin(\pi/p)}. \quad (8)$$

Zřejmě $\pi_2 = \pi$ a

$$p\pi_p = 2\Gamma(1/p')\Gamma(1/p) = p'\pi_{p'}, \quad \text{kde } p' = p/(p-1). \quad (9)$$

Obr. 2: $y = \pi_p$

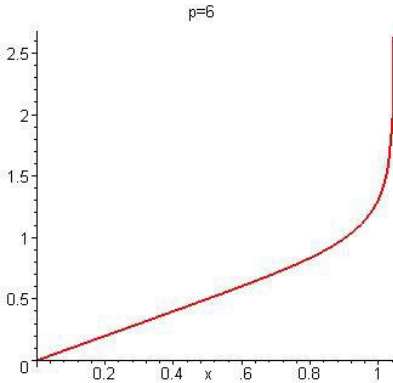
S pomocí (8) a (9) lze ukázat, že π_p je klesající, pokud p je rostoucí, a navíc

$$\lim_{p \rightarrow 1} \pi_p = \infty, \quad \lim_{p \rightarrow \infty} \pi_p = 2, \quad \lim_{p \rightarrow 1} (p-1)\pi_p = \lim_{p \rightarrow 1} \pi_{p'} = 2. \quad (10)$$

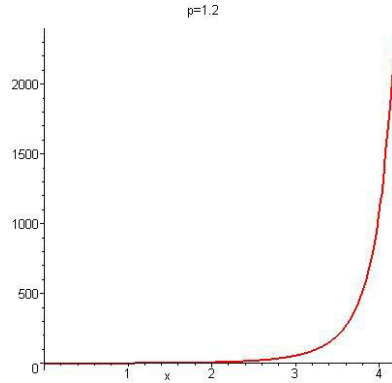
Spojitosť mezi π_p a p je ukázána na obr. 2.

Zobecněnou funkci tangens definujeme stejně jako v klasickém případě:

$$\operatorname{tg}_p x = \frac{\sin_p x}{\cos_p x}. \quad (11)$$

Obr. 3: $y = \operatorname{tg}_6(x)$, $x \in [0, \pi_6/2)$

$y = \operatorname{tg}_{1.2}(x)$, $x \in [0, \pi_{1.2}/2)$

Obr. 3 ukazuje chování tg_p , když $p = 1.2$ a 6 .

Vidíme, že funkce $\text{tg}_p x$ je dobře definovaná pro všechny $x \in \mathbb{R}$ vyjma body $(k + \frac{1}{2})\pi_p$ ($k \in \mathbb{Z}$); je lichá, π_p -periodická a $\text{tg}_p 0 = 0$. Užitím (7) lze ukázat, že na intervalu $(-\pi_p/2, \pi_p/2)$ funkce tg_p má derivaci $1 + |\text{tg}_p x|^p$. Z toho plyne, že:

$$\frac{d}{dx}(\text{tg}_p^{-1} x) = \frac{1}{1 + |x|^p}$$

a na $(-\pi_p/2, \pi_p/2)$ máme

$$\text{tg}_p^{-1} x = \int_0^x \frac{1}{1 + |t|^p} dt.$$

Zjevně tedy $\text{tg}_2^{-1} x = \arctg x$.

2. Geometrický úhel pohledu

Tuto kapitolu začneme připomenutím konstrukce funkcí \sin a \cos prostřednictvím jednotkové kružnice v rovině \mathbb{R}^2 vybavené obvyklou ℓ_2 metrikou, a poté tento postup zobecníme pro rovinu \mathbb{R}^2 s ℓ_p metrikou.

Nechť $r > 0$ a $S_r = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2; x^2 + y^2 = r^2\}$ je kružnice v rovině \mathbb{R}^2 s ℓ_2 metrikou.

Každý bod v \mathbb{R}^2 může být popsán v pravoúhlých souřadnicích (x, y) nebo v polárních souřadnicích (r, φ) . Závislost mezi těmito různými souřadnicovými systémy je popsána pomocí funkcí \sin , \cos a tg .

Vztahy mezi polárními a kartézskými souřadnicemi jsou dány

$$x = r \cos \varphi, \tag{12}$$

$$y = r \sin \varphi. \tag{13}$$

a φ je provázáno s x a y prostřednictvím funkce tangens:

$$\varphi = \text{tg}^{-1}(y/x), \quad x, y > 0.$$

Z ℓ_2 -metriky plyne

$$r^2 = x^2 + y^2.$$

V případě $p \neq 2$ analogií kruhu je p -kružnice $S_r = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2; |x|^p + |y|^p = r^p\}$ a je přirozené požadovat následující identity:

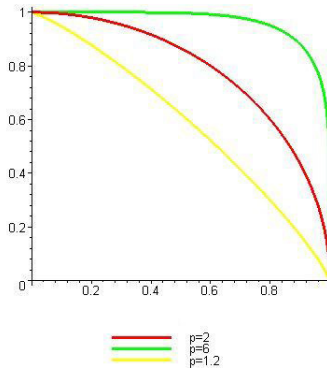
$$x = r \cos_p \varphi, \tag{14}$$

$$y = r \sin_p \varphi. \tag{15}$$

Z ℓ_p geometrie plyne, že Pythagorova identita bude mít následující tvar:

$$|\sin_p \varphi|^p + |\cos_p \varphi|^p = 1,$$

a tedy $\cos_p \varphi = (1 - (\sin_p \varphi)^p)^{1/p}$, když $x, y > 0$.

Obr. 4: První kvadrant sféry S_1 pro $p = 2, 6, 1.2$.

Obr. 4 ukazuje změnu tvaru S_1 v závislosti na změně p . Když $p \neq 2$, pak p -kružnice S_r není symetrická vzhledem k rotaci, a tedy obvyklý vztah mezi délkou oblouku kruhové výseče na S_r a velikostí jejího vnitřního úhlu, který známe z ℓ_2 metriky, neplatí. Místo toho budeme požadovat celkem přirozenou následující podmínku

$$\frac{d}{d\varphi} \sin_p \varphi = \cos_p \varphi,$$

a

$$\varphi = 0, \quad (x, y) = (1, 0),$$

a navíc předpokládejme, že φ roste, když (x, y) se pohybuje po S_r v kladném směru.

Pak

$$\frac{d}{dt} \sin_p^{-1} t = \frac{1}{\cos_p(\sin_p^{-1} t)} = \frac{1}{1 - t^p}, \quad 0 \leq t < 1,$$

z čehož plyne, že funkce \sin_p a \cos_p jsou shodné s funkcemi definovanými v předešlé kapitole.

Funkci tg_p definujeme stejně jako v kapitole 1,

$$\text{tg}_p \varphi := \frac{\sin_p \varphi}{\cos_p \varphi},$$

a tedy jako v případě $p = 2$ máme

$$\varphi = \text{tg}_p^{-1}(y/x), \quad x, y > 0.$$

3. Integrální operátor a zobecněné trigonometrické funkce

V této kapitole se zaměříme na jeden z nejjednodušších možných integrálních operátorů. Na intervalu $I = [0, 1]$ definujeme operátor T ,

$$Tf(x) := \int_0^x f(t) dt. \quad (16)$$

Pokud uvažujeme T jako zobrazení z $L_2(0,1)$ do $L_2(0,1)$, pak je zřejmé, že T je kompaktní a v $L_2(0,1)$ existuje funkce, na niž se nabývá norma T . V tomto případě se lehce ukáže, že $\|T\|_{L_2(0,1) \rightarrow L_2(0,1)} = 2/\pi$ a že norma se nabývá pro funkci

$$f(t) = \frac{\pi}{2} \cos\left(\frac{\pi x}{2}\right),$$

přičemž

$$Tf(t) = \sin\left(\frac{\pi x}{2}\right).$$

Když $p \neq 2$, pak jako v předchozím případě T je kompaktní zobrazení z $L_p(0,1)$ do $L_p(0,1)$, a tedy existuje funkce, na které se nabývá norma zobrazení T . V [7] bylo dokázáno

$$\|T\|_{L_p(0,1) \rightarrow L_p(0,1)} = \frac{(p' + p)^{1 - \frac{1}{p'} + \frac{1}{p}} (p')^{1/p} p^{1/p'}}{B\left(\frac{1}{p'}, \frac{1}{p}\right)}$$

a že norma se nabývá pro funkci

$$f(t) = \frac{\pi_p}{2} \cos_p\left(\frac{\pi_p x}{2}\right)$$

a že

$$Tf(t) = \sin_p\left(\frac{\pi_p x}{2}\right).$$

Tímto tedy opět získáme zobecněné trigonometrické funkce.

4. Vlastní funkce pro p -laplacian

Uvažujme klasický Dirichletův problém na $(0,1)$:

$$\left. \begin{aligned} \Delta u + \lambda u &= 0 & \text{na } (0,1), \\ u(0) = 0, \quad u(1) &= 0. \end{aligned} \right\} \quad (17)$$

Je dobře známo, že všechna vlastní čísla mají tvar:

$$\lambda_n = (n\pi)^2, \quad n \in \mathbb{N},$$

s odpovídajícími vlastními funkcemi

$$u_n(t) = \sin(n\pi t), \quad n \in \mathbb{N}.$$

Připomeňme si definici p -laplacianu, která je přirozeným zobecněním Laplaceova operátoru:

$$\Delta_p u = (|u'|^{p-2} u')'.$$

Zjevně $\Delta_2 u = \Delta u$. Pak analogií problému (17) je následující úloha:

$$\left. \begin{aligned} \Delta_p u + \lambda |u|^{p-2} u &= 0 & \text{na } (0,1), \\ u(0) = 0, \quad u(1) &= 0. \end{aligned} \right\} \quad (18)$$

V [5] bylo ukázáno, že všechna vlastní čísla pro tento problém mají tvar

$$\lambda_n = (n\pi_p)^p \frac{p}{p'}$$

s odpovídajícími vlastními funkcemi

$$u_n(t) = \sin_p(n\pi_p t).$$

Opět jsme u tohoto problému svědky výskytu zobecněných trigonometrických funkcí z kapitoly 1.

Poznamenejme, že literatura o p -laplacianu a operátorech jemu blízkých je rozsáhlá. Zmíníme se pouze o několika pracích, které jsme v předchozím necitovali a které se vztahují k zaměření tohoto článku. Předně jsou to zajímavý přehledový článek [12] a kniha [6], dále [2], kde je elegantně vytvořena Sturmova-Liouvilleova teorie pro jednorozměrný p -laplacian, a klasické články [4], [14].

5. Aproximační teorie a zobecněné trigonometrické funkce

Nechť $1 < p < \infty$ a $-\infty < a < b < \infty$. Uvažujme Sobolevovo vnoření na $I = (a, b)$,

$$E : W_0^{1,p}(I) \rightarrow L^p(I), \tag{19}$$

kde $W_0^{1,p}(I)$ je Sobolevův prostor funkcí na intervalu I s nulovou stopou (více v [13]) a normou

$$\|u\|_{W_0^{1,p}(I)} := \left(\int_0^1 |u'(t)|^p dt \right)^{1/p}.$$

Je dobře známo, že (19) je kompaktní zobrazení a podrobné informace o kompaktnosti Sobolevova vnoření, které je jedním z nejdůležitějších vnoření v analýze, hrají důležitou roli v rozličných oblastech matematiky. Vlastnosti kompaktních zobrazení mohou být popsány pomocí Kolmogorovových, Bernsteinových, Gelfandových či aproximačních čísel.

Připomeňme zde definice těchto čísel:

Definice 5.1. Nechť $T : X \rightarrow Y$ je omezený operátor, kde X a Y jsou Banachovy prostory, a nechť $n \in \mathbb{N}$.

(i) Kolmogorovovo n -té číslo $d_n(T)$ je definováno jako

$$d_n(T) = d_n(T(X), Y) = \inf_{X_n} \sup_{\|x\|_X \leq 1} \inf_{y \in X_n} \|Tx - y\|_Y,$$

kde infimum je vzato ze všech n -rozměrných podprostorů X_n v X .

(ii) Gelfandovo n -té číslo $d^n(T)$ je definováno jako

$$d^n(T) = d^n(T(X), Y) = \inf_{L^n} \sup_{\|x\|_X \leq 1, x \in L^n} \|Tx\|_Y,$$

kde infimum je vzato ze všech podprostorů L_n s kodimenzí n v prostoru X .

(iii) Bernsteinovo n -té číslo $b_n(T)$ je definováno jako

$$b_n(T) = b_n(T(X), Y) = \sup_{X_{n+1}} \inf_{Tx \in X_{n+1}, Tx \neq 0} \|Tx\|_Y / \|x\|_X,$$

kde X_{n+1} je podprostor $\text{span}\{Tx : x \in X\}$ s dimenzí $\geq n + 1$.

(iv) Aproximační číslo $a_n(T)$ je definováno

$$a_n(T) = \inf \|T - F\|_{X \rightarrow Y},$$

kde infimum se bere ze všech omezených lineárních zobrazení $F : X \rightarrow Y$ s hodnotí F menší než n .

V našem případě máme $X = W_0^{1,p}(I)$ a $Y = L^p(I)$. Vzhledem k tomu, že $L^p(I)$ má aproximační vlastnost, když $1 < p < \infty$, pak E je kompaktní tehdy a jen tehdy, když $\lim_{m \rightarrow \infty} a_m(E) = 0$.

Definujme $I_0 = \left[a, a + \frac{|I|}{2n} \right]$, $I_n = \left[b - \frac{1}{2} \frac{|I|}{n}, b \right]$ a $I_i = \left[a + (i - \frac{1}{2}) \frac{|I|}{n}, a + (i + \frac{1}{2}) \frac{|I|}{n} \right]$ pro $1 < i < n$. Intervaly $\{I_i\}_{i=0}^n$ pokrývají I a jejich prostřednictvím jsou definovány následující zobrazení

$$R_n f = \sum_{i=1}^{n-1} P_i f,$$

kde

$$P_i f(x) = \chi_{I_i}(x) f \left(a + i \frac{|I|}{n} \right)$$

a χ_{I_i} označuje charakteristickou funkci množiny I_i . Je zřejmé, že R_n je zobrazení z $W_0^{1,p}(I)$ do $L^p(I)$ s hodnotí $n - 1$.

Následující tvrzení bylo dokázáno v [3].

Věta. *Nechť $1 < p < \infty$. Pak*

$$s_n(E) = \frac{|I|}{n\pi_p} \cdot \left(\frac{p'}{p} \right)^{1/p}$$

a

$$s_n(E) = \|(E - R_n)g\|_{L^p(I)},$$

kde

$$g(x) = \sin_p \left(\frac{x - a}{\pi_p} \frac{|I|}{n} \right)$$

a $s_n(E)$ značí libovolnou z hodnot $a_n(E)$, $d_n(E)$, $d^n(E)$ či $b_n(E)$.

Předchozí věta nám dává informace o obraze jednotkové koule z $W_0^{1,p}(I)$ v prostoru $L^p(I)$ a plyne z ní, že největší prvek v $BW_0^{1,p}(I) := \{f; \|f\|_{W_0^{1,p}(I)} \leq 1\}$ vzhledem k normě $L^p(I)$ je

$$f_1(x) := \frac{\sin_p \left(\frac{x-a}{\pi_p} |I| \right)}{\left\| \sin_p \left(\frac{x-a}{\pi_p} |I| \right) \right\|_{W_0^{1,p}(I)}}.$$

Aproximujeme-li $BW_0^{1,p}(I)$ pomocí jednorozměrného podprostoru v $L^p(I)$, nejvzdálenější prvek od optimální jednorozměrné aproximace je

$$f_2(x) := \frac{\sin_p\left(\frac{x-a}{\pi_p} \cdot \frac{|I|}{2}\right)}{\left\| \sin_p\left(\frac{x-a}{\pi_p} \cdot \frac{|I|}{2}\right) \right\|_{W_0^{1,p}(I)}}.$$

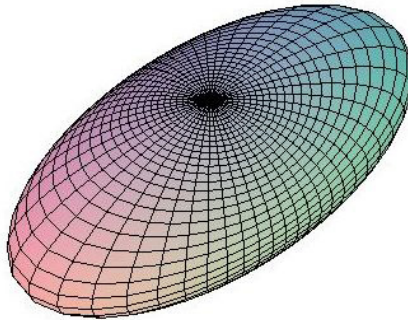
Obecněji, pokud aproximujeme $BW_0^{1,p}(I)$ pomocí n -rozměrného podprostoru v $L^p(I)$, pak nejvzdálenější prvek od optimální n -rozměrné aproximace je

$$f_n(x) := \frac{\sin_p\left(\frac{x-a}{\pi_p} \cdot \frac{|I|}{n}\right)}{\left\| \sin_p\left(\frac{x-a}{\pi_p} \cdot \frac{|I|}{n}\right) \right\|_{W_0^{1,p}(I)}}$$

a z předešlé věty máme $\|f_i\|_{L^p(I)} = s_n(E)$.

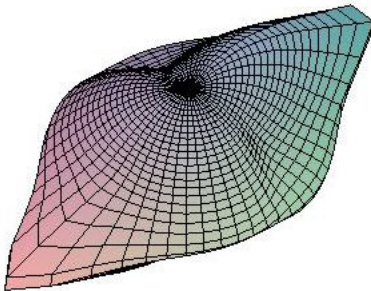
Níže uvádíme grafy, které zobrazují projekci $BW_0^{1,p}(I)$ na lineární podprostor $\text{span}\{f_1, f_2, f_3\}$ v prostoru $L^p(I)$.

V případě $p = 2$ získáme elipsoid (kde osy x, y, z odpovídají funkcím f_1, f_2, f_3) a lze vidět, že funkce f_i zde hrají roli poloos elipsoidu.

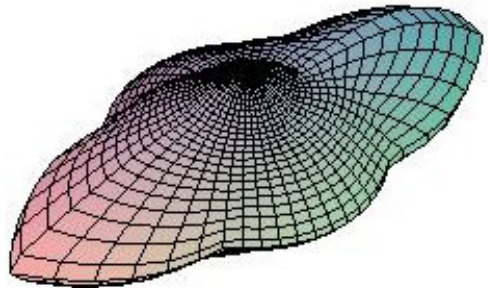

Obr. 5: $p = 2$

Pro $p = 10$ a $p = 1.1$ obdržíme následující grafy:

Obr. 6: $p = 10$

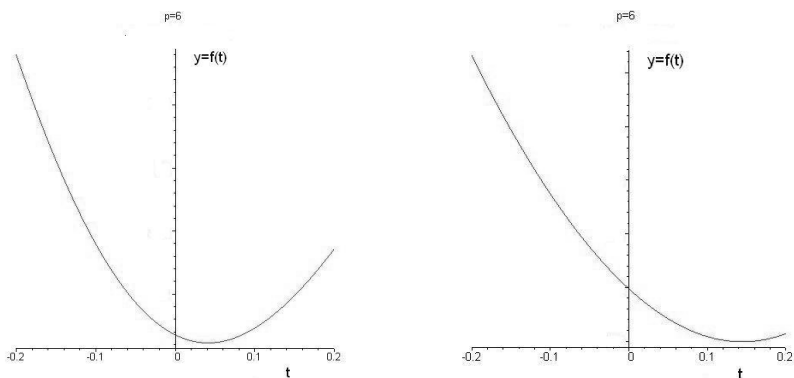
$p = 1.1$

Všimněme si, že hlavní rozdíl mezi obr. 5 a obr. 6 je v nekonvexitě grafů na obr. 6. To naznačuje, že funkce f_1, f_2, f_3 nejsou ortogonální ve smyslu Jamesovy ortogonality.

Připomeňme definici této ortogonality. Pokud a, b jsou prvky z Banachova prostoru X , řekneme, že a je ortogonální vzhledem k b v Jamesově smyslu, pokud platí $\|a\|_X \leq \|a + \lambda b\|_X$ pro každé $\lambda \in \mathbb{R}$. Poznamenejme, že Jamesova ortogonalita není obecně reflexivní. V literatuře se někdy označuje jako Birkhoffova ortogonalita.

Obr. 7 ukazuje, že pro $p = 6$ (podobné grafy lze získat pro ostatní $p \neq 2$) funkce f_1 není ortogonální k f_3 a také že f_3 není ortogonální k f_1 v Jamesově smyslu.

Poznamenejme, že i když funkce f_n nejsou v Jamesově smyslu ortogonální, tak pro dostatečně velké $p > 1$ tvoří bázi v L_p prostoru (viz [1]).

Obr. 7: $f(t) = \|f_1 + t f_3\|_p$

$f(t) = \|f_3 + t f_1\|_p$

6. Další definice zobecněných trigonometrických funkcí

Definice zobecněných trigonometrických funkcí zvažovaná v předchozím textu je jen jednou z mnoha, jež můžeme najít v literatuře, která je velmi rozsáhlá a sahá až k Lundbergově práci z roku 1879 (viz [11]): detaily různých definic a přístupů lze najít v pracích Lindqvista [10], Lindqvista a Peetreho [8]; viz také [9]. V [11] můžeme najít elegantní historický přehled. Dále ukážeme některé z těchto alternativních definic. Začneme definicí zavedenou a studovanou v [8] a [9].

Nechť $p \in (1, \infty)$ a mějme

$$\widetilde{\pi}_p = p \int_0^1 \frac{dt}{(1 - t^p)^{(p-1)/p}}.$$

Na intervalu $(0, \widetilde{\pi}_p/p)$ definujeme funkce S_p, C_p a T_p následovně:

$$x = \int_0^{S_p(x)} \frac{dt}{(1 - t^p)^{(p-1)/p}}, \quad x = \int_{C_p(x)}^1 \frac{dt}{(1 - t^p)^{(p-1)/p}}, \quad x = \int_0^{T_p(x)} \frac{dt}{(1 + t^p)^{2/p}}$$

a rozšíříme je na \mathbb{R} , stejně jako bylo provedeno v kapitole 1. Poznamenejme, že $\widetilde{\pi}_p = p S_p^{-1}(1) = p C_p^{-1}(0)$. Pak na intervalu $(0, \widetilde{\pi}_p/p)$ platí:

$$S_p(x)^p + C_p(x)^p = 1, \quad T_p(x) = \frac{S_p(x)}{C_p(x)},$$

$$S_p'(x) = C_p(x)^{p-1}, \quad C_p'(x) = -S_p(x)^{p-1},$$

$$S_p\left(\frac{\widetilde{\pi}_p}{p} - x\right) = C_p(x), \tag{20}$$

$$S_p\left(\frac{\widetilde{\pi}_p}{2p}\right) = \frac{1}{\sqrt[p]{2}} = C_p\left(\frac{\widetilde{\pi}_p}{2p}\right). \tag{21}$$

V případě $p = 2$, pak zjevně $S_2(x) = \sin x$, $C_2(x) = \cos x$, $T_2(x) = \operatorname{tg} x$.

Další možnost definování zobecněných trigonometrických funkcí je popsána v [10] (viz také dřívější článek [15]). Definujme

$$\hat{\pi}_p = \frac{2 \sqrt[p]{p-1}}{p \sin \frac{\pi}{p}} \pi.$$

Na $(0, \hat{\pi}_p/2)$ zavedeme funkce $\hat{S}_p(x)$, $\hat{C}_p(x)$, a $\hat{T}_p(x)$ pomocí rovností:

$$x = \int_0^{\hat{S}_p(x)} \frac{dt}{\sqrt[p]{1 - \frac{t^p}{p-1}}}, \quad x = \int_{\hat{C}_p(x)}^{\sqrt[p]{p-1}} \frac{dt}{\sqrt[p]{1 - \frac{t^p}{p-1}}},$$

$$x = \int_0^{\hat{T}_p(x)} \frac{dt}{1 + \frac{t^p}{p-1}}$$

a poté je rozšíříme na \mathbb{R} stejně jako v kapitole 1. Připomeňme, že

$$\sqrt[p]{p-1} = \hat{S}_p\left(\frac{\hat{\pi}_p}{2}\right) = \hat{C}_p(0).$$

Pro $p = 2$ pak okamžitě dostáváme $\hat{S}_2(x) = \sin x$, $\hat{C}_2(x) = \cos x$, $\hat{T}_2(x) = \operatorname{tg} x$.

A na $(0, \hat{\pi}_p/2)$ platí

$$\frac{(\hat{C}_{p'}(x))^{p'}}{p' - 1} + \frac{(\hat{S}_p(x))^p}{p - 1} = 1$$

a

$$\frac{d\hat{S}_p(x)}{dx} = (p-1)^{1/p} (\hat{C}_{p'}(x))^{p'-1}$$

$$\frac{d\hat{C}_p(x)}{dx} = -(p-1)^{1/p} (\hat{S}_{p'}(x))^{p'-1}$$

$$\hat{S}_p(x) = \hat{C}_p\left(\frac{\hat{\pi}}{2} - x\right), \quad \hat{C}_p(x) = \hat{S}_p\left(\frac{\hat{\pi}}{2} - x\right),$$

zatímco pro \hat{T}_p máme

$$\hat{T}_p(x) = \frac{\hat{S}_p(x)}{\frac{d}{dx}(\hat{S}_p(x))} = \frac{\hat{S}_p(x)}{(p-1)^{1/p}(\hat{C}_p)^{p'-1}},$$

a také

$$\frac{d}{dx}(\hat{T}_p(x)) = 1 + \frac{(\hat{T}_p(x))^p}{p-1}.$$

Je důležité si povšimnout, že bez ohledu na to, kterou definici použijeme, dobré vlastnosti budou vždy doprovázeny vlastnostmi méně elegantními. Například definice použitá v předešlých kapitolách nám dává elegantní Pythagorovu identitu (7) a je úzce svázaná s Dirichletovým problémem pro p -laplacian, ale derivace funkce \cos_p je popsána prostřednictvím poněkud komplikované formule a navíc $\pi_p \rightarrow \infty$, když $p \rightarrow 1$. První definice z této kapitoly vede k Pythagorově identitě a k identitě (20), ale derivace funkce S_p je vyjádřitelná pouze pomocí mocniny funkce C_p . A pro poslední definici v této kapitole platí, že $\hat{\pi}_p$ je sice omezené pro p z intervalu $(1, \infty)$, ale Pythagorova identita není elegantní a derivace funkcí \hat{S}_p a \hat{C}_p jsou vyjádřeny ve formě, která má daleko k jakékoliv formě elegance.

Je tedy zřejmé, že rozhodnutí o tom, která definice zobecněných trigonometrických funkcí je nejlepší, závisí na tom, které vlastnosti trigonometrických funkcí jsou potřebné pro aplikace, ve kterých je hodláme použít.

L i t e r a t u r a

- [1] BINDING, P., BOULTON, L., ČEPIČKA, J., DRÁBEK, P., GIRG, P.: *Basis properties of eigenfunctions of the p -Laplacian*. Proc. Amer. Math. Soc. 134 (2006), no. 12, 3487–3494.
- [2] BINDING, P., DRÁBEK, P.: *Sturm-Liouville theory for the p -Laplacian*. Studia Sci. Math. Hungar. 40 (2003), 375–396.
- [3] EDMUNDS, D. E., LANG, J.: *Behaviour of the approximation numbers of a Sobolev embedding in the one-dimensional case*. J. Funct. Anal. 206 (2004), no. 1, 149–166.
- [4] ELBERT, Á.: *A half-linear second order differential equation, in Qualitative theory of differential equations*. Vol. I, II (Szeged, 1979), 153–180, Colloq. Math. Soc. János Bolyai, 30, North-Holland, Amsterdam-New York, 1981.
- [5] DRÁBEK, P., MANÁSEVICH, R.: *On the closed solution to some nonhomogeneous eigenvalue problems with p -Laplacian*. Differential Integral Equations 12 (1999), no. 6, 773–788.
- [6] DRÁBEK, P., KUFNER, A., NICOLOSI, F.: *Quasilinear elliptic equations with degenerations and singularities*. Walter de Gruyter, Berlin, New York, 1997.
- [7] LEVIN, V. I.: *On a class of integral inequalities*. Recueil Mathématiques 4 (46) (1938), 309–331.
- [8] LINDQVIST, P., PEETRE, J.: *p -Arclength of the q -Circle*. Preprints in Mathematical Sciences 2000:21, Lund University.
- [9] LINDQVIST, P., PEETRE, J.: *Generalized trigonometric functions (Solution to problem 10744)*. Amer. Math. Monthly 108 (2001), no. 5, 473–474.
- [10] LINDQVIST, P.: *Some remarkable sine and cosine functions*. Ricerche Mat. 44 (1995), no. 2, 269–290 (1996).

- [11] LINDQVIST, P., PEETRE, J.: *Comments on Erik Lundberg's 1879 thesis, especially on the work of Göran Dillner and his influence on Lundberg*. Mem. dell'Istituto Lombardo, Accad. Sci. e Lett., Classe Sci. Mat. Nat. XXXI, Fasc. 1, Milano 2004.
- [12] LINDQVIST, P.: *Notes on the p -Laplace equation*. Report, Univ. of Jyväskylä, Dept. Math. and Statistics, 102, Jyväskylä 2006, pp. ii+80.
- [13] NEČAS, J., JOHN, O.: *Partial Differential Equations of Mathematical Physics*. (In Czech), SPN, Praha, 1972.
- [14] OTANI, M.: *A remark on certain nonlinear elliptic equations*. Proc. Fac. Sci. Tokai Univ. 19 (1984), 23–28.
- [15] PEETRE, J.: *The differential equation $y^p - y^p = \pm 1$ ($p > 0$)*. University of Stockholm, Department of Mathematics, Report no. 12, 1992.
- [16] SCHMIDT, E.: *Über die Ungleichung, welche die Integrale über eine Potenz einer Funktion und über eine andere Potenz ihrer Ableitung verbindet*. Math. Ann. 117 (1940), 301–326.

DML-CZ – současnost a budoucnost

Oldřich Ulrych a Jiří Veselý, Praha

Na konci tohoto roku skončí pětiletý projekt digitalizace české matematické literatury DML-CZ (viz základní informace v [10]). Představuje další vývojovou fázi v oblasti archivace, prezentace a okamžité dostupnosti publikací z oboru matematika. Je všeobecně známo, že se vývoj v této oblasti po staletí stále zrychluje. K ilustraci si stačí připomenout několik vybraných letopočtů: Jedna z nejrozšířenějších matematických knih, Eukleidova *Elementa (Stoicheia)* ze 4. stol. př. n. l., která ovlivňuje vývoj matematiky dodnes, vyšla tiskem poprvé r. 1506. Vůbec první tištěnou matematickou knihou byla patrně *Treviso Arithmetic* z r. 1478 a prvním odborným časopisem, který zveřejňoval i matematické práce, byl *Journal des sçavans*, založený r. 1665. Téhož roku začaly vycházet i *Philosophical Transactions of the Royal Society of London*. Patrně nejstarší dosud existující čistě matematický časopis *Journal für die reine und angewandte Mathematik (Crelles Journal)* začal vycházet r. 1826.

Pozoruhodná je vzrůstající rychlost, se kterou matematické poznatky přibývají. Již kolem r. 1850 vycházelo přibližně 1000 matematických vědeckých článků ročně a o 100 let později jich bylo ročně již zhruba šestkrát víc. Přitom matematické poznatky

RNDr. Oldřich Ulrych a doc. RNDr. Jiří Veselý, CSc., Matematicko-fyzikální fakulta, Univerzita Karlova, Sokolovská 83, 186 75 Praha 8, e-mail: ulrych@karlin.mff.cuni.cz, jvesely@karlin.mff.cuni.cz

Podporováno projektem 1ET200190513 *DML-CZ: Česká digitální matematická knihovna* v rámci programu „Informační společnost“ Akademie věd ČR (Národní program výzkumu, 2005–2009).